

DECIZIA nr. 23/19.03.2012
privind soluționarea contestației formulate de
D.A.P.P.C B
înregistrată la D.G.F.P. Vsub nr....7/03.02.2012

Compartimentul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V(D.G.F.P.) a fost sesizat de Activitatea de Inspecție Fiscală Vaslui- Serviciul Control Financiar prin adresa nr. .../14.02.2012 înregistrată la D.G.F.P. Vsub nr.2207/15.02.2012, cu privire la contestația formulată de **D.A.P.P.C B cu sediul în municipiul B, str. ----- nr. ---, județul Vaslui, înregistrată în Registrul de Stat la nr. .../05.01.2006 și având cod de înregistrare fiscală RO....**, serviciu public ce își desfășoară activitatea în domeniul „servicii de administrație publică generală cod CAEN 8411.

D.A.P.P.C B contestă Decizia de impunere nr. F VS ----/20.12.2011, Dispoziția de măsuri nr. .. din data de 20.12.2011 și Raportul de Inspecție Fiscală nr. F VS .../20.12.2011 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală Vaslui-Serviciul Control Financiar ca urmare a soluționării decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare aferent lunii septembrie 2011, prin care s-a respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, s-a stabilit suplimentar de plată taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S1 lei**, din care taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și rămasă de plată în sumă de **S2 lei** pentru care au fost calculate accesorii în sumă de **S3 lei**.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr F VS ----/20.12.2011, respectiv 05.01.2012, conform adresei nr. F VS xx/20.12.2011 de înaintare a titlului de creanță, anexată în copie la dosarul cauzei și de data înregistrării contestației la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V- Registratura Generală, respectiv **03.02.2012**, așa cum reiese din ștampila registraturii acestei instituții publice, aplicată pe originalul contestației, anexată la dosarul cauzei.

Constatând ca în spetă sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207, art. 209 alin.1 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu prevederile pct. 5.5 din OPANAF nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, D.G.F.P. Vprin Compartimentul Soluționare Contestații este investită să soluționeze contestația formulată de D.A.P.P.C B cu sediul în municipiul B, str. ----- nr. ---, județul Vaslui.

I. Prin contestația formulată, D.A.P.P.C B precizează:

- în mod eronat, organul de inspecție fiscală a considerat suma de S4 lei taxă pe valoarea adăugată ca fiind incorect dedusă chiar dacă pe documentele fiscale existau elementele de identificare parțial ale Primăriei B, parțial ale D.A.P.P.C B însă cheltuielile respective sunt în totalitate ale direcției care le-a și achitat integral și la termen;

- statul nu a fost păgubit în nici un fel întrucât a încasat taxa pe valoarea adăugată de la furnizori;
- prin emiterea deciziei de impunere nr. F VS ----/20.12.2011 statul ar încasa de două ori aceeași taxă pe valoarea adăugată, o dată de la furnizor în mod legal și a doua oară de la client, în mod eronat.
- serviciile au fost furnizate entității verificate, achitate de aceasta inclusiv TVA;
- echipa de inspecție fiscală a înțeles că serviciile au fost furnizate dar nu a înțeles întregul proces de derulare a activității strict corelat cu Primăria Bal cărui serviciu public este D.A.P.P.C B și lipsa de importanță a inexistenței unui cod (C.U.I.) care identifică entitatea verificată;
- NLC-urile de la furnizorii de energie electrică și gaz sunt confirmate și aparțin unității noastre, serviciile furnizate concură la realizarea veniturilor;
- echipa de inspecție fiscală trebuia să respecte prevederile art. 7 alin(3) din Codul de procedură fiscală, să facă demersuri la organele ierarhice superioare pentru un punct de vedere autorizat în care să arate cu unitatea noastră nu se sustrage de la plata TVA;
- în baza prevederilor art. 138 și art.148 b) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, baza de impunere și implicit taxa pe valoarea adăugată poate fi ajustată, motiv pentru care a făcut eforturi pentru corectarea deficiențelor pe care echipa de control susține că le-a constatat;
- furnizorii au înțeles situația și au emis facturi de ștornare pentru Primăria B și au facturat corect serviciile către D.A.P.P.C B (facturi depuse în copie la dosar: anexa nr. 2 de la V R SA, anexa 2.1 de la B SRL, anexa 2.2 de la S SRL, anexa 2.3 de la R &Development LTD), corecții care ar fi putut fi efectuate în timpul inspecției fiscale și consemnate în raportul de inspecție fiscală fără a mai stabili debite suplimentare, majorări și penalități;
- la data prezentei contestații se fac demersuri de corectare a facturilor și cu alți furnizori;
- majorările în sumă de S5 lei și penalitățile de întârziere în sumă de S6 lei sunt deasemenea injust calculate.

În susținerea contestației petenta anexează la dosarul cauzei:

- facturile fiscale de ștornare emise de diverși furnizori către Primăria Bși de facturare a serviciilor respective către D.A.P.P.C B:

- S.C. R&Development LTD: seria --nr. 2978 și nr.-- din 11.01.2012;

- S.C. S-- SRL: seria -- nr. ---- și nr. ---/10.01.2012;

- S.C. B-SRL : seria VS - nr.- și - din 20.01.2012;

- S.C. V- R- S.A. seria -- nr. ---- și nr. ---- nr. ---0756424 și nr. ---- din 13.01.2012;

- adrese prin care se solicită furnizorilor să efectueze „ajustările care se impun prin emiterea unei facturi storno pe vechile elemente de identificare, respectiv Primăria B” și să emită „o factură corectă” către contestatoare, în baza situațiilor facturilor anexate la acestea:

- nr. -/10.01.2012 către R.A.- B;

- nr. -/04.01.2012 către S.C. B- SRL B;

- nr. -/10.01.2012 emisă de Primăria B către R- SA;

- nr. -/10.01.2012 emisă de Primăria B către E-ON ;

- nr. -/10.01.2012 emisă de Primăria B către E-ON ;

Pentru motivele de mai sus contestatoarea solicită anularea în întregime a actelor administrativ fiscale contestate, respectiv a Deciziei de impunere nr. F VS ----/20.12.2011, Dispoziției de măsuri nr. xx/20.12.2011 și Raportului de Inspecție Fiscală nr. F VS xx/20.12.2011 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală Vaslui-Serviciul Control Financiar și admiterea în totalitate a contestației.

II. În perioada 15.11.2011-20.12.2011, organele de control financiar din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Vaslui–Activitatea de inspecție fiscală Vaslui–Serviciul Control Financiar au efectuat la D.A.P.P.C B o inspecție fiscală parțială care a avut ca obiect soluționarea decontului de taxă pe valoarea adăugată aferent lunii septembrie 2009 prin care se solicita rambursarea soldului sumei negative a TVA de S lei.

În urma verificărilor efectuate s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. F VS xx/20.12.2011, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F V S nr. ---/20.12.2011 și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. xx/20.12.2011, contestate.

Perioada supusă inspecției fiscale: 01.10.2007-30.09.2011.

Diferența de taxă pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de S1 lei se datorează următoarelor deficiențe constatate:

1. încălcarea prevederilor art. 145* alin. (5) lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare prin deducerea eronată a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S4 lei de pe facturi fiscale la care cumpărătorul este Primăria (Consiliul local) B cu cod de înregistrare fiscală --- și nu D.A.P.P.C Bc u cod de înregistrare fiscală 1--- furnizori fiind E-ON , R. S.C. V, S.C. S SRL, B, etc. (anexele nr. 2.1 și 2.2 care fac parte integrantă din raportul de inspecție fiscală nr. F VS xx/20.12.2011);
2. încălcarea prevederilor art. 146 alin. (1) lit. b) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare prin deducerea eronată a taxei pe valoarea adăugată în sumă de --- lei de pe facturi fiscale emise de neplătitori de taxă pe valoarea adăugată – anexa 2.3 care fac parte integrantă din raportul de inspecție fiscală nr. F VS xx/20.12.2011;
3. încălcarea prevederilor art. 145 alin. (5) lit. b) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare prin deducerea eronată a taxei pe valoarea adăugată în sumă de X4 lei de pe factura fiscală nr. f/07.11.2007 emisă de PDR cod fiscal --- reprezentând băuturi alcoolice.

Astfel, organul de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de S1 lei cu consecința neadmiterii la rambursare a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei solicitată, stabilirea obligației fiscale suplimentare de plată cu titlul de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S2lei, calculul dobânzilor în sumă de S5 lei și a penalităților de întârziere în sumă de S6 lei aferente diferenței de TVA suplimentară de plată în sumă de S2lei în baza prevederilor art. 119, art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

- În ceea ce privește soluționarea decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare aferent lunii septembrie 2011, prin Decizia de impunere nr. F VS ----/20.12.2011 s-a respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de **34. 178 lei**, s-a stabilit suplimentar taxa pe valoarea adăugată în sumă de S1 lei din care taxă pe valoarea adăugată rămasă de plată în sumă de **S2lei**.

- **D.G.F.P. Vprin Compartimentul Soluționare Contestații este investită a se pronunța dacă D.A.P.P.C Bdatorează taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în condițiile în care din documentele anexate la dosarul cauzei se reține că entitatea verificată este serviciul public înființat prin H.C.L.M. Bnr. 305/20.12.2005 și își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile Regulamentului cadru de organizare și funcționare a serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, aprobat prin HG nr. 955/2004 și H.G. nr. 348/2004 privind exercitarea comerțului cu produse și**

servicii de piață.

A. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S4 lei:

În fapt, D.A.P.P.C Ba depus la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Bdecontul de taxă pe valoarea adăugată aferent lunii septembrie 2011 prin care a solicitat rambursarea soldului sumei negative a TVA în sumă de S lei iar organul fiscal cu atribuții de administrare a contribuabilului a înaintat cererea către Activitatea de Inspecție Fiscală care au efectuat o inspecție fiscală parțială în vederea soluționării acestei cereri.

În perioada 01.01.2007-30.09.2011, supusă verificării, echipa de inspecție fiscală a constatat deficiențe în ceea ce privește exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată și anume:

- deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă de S4 lei în baza facturilor fiscale la care cumpărător este înscris - Primăria (Consiliul local) Bcu sediul declarat în B, str. 1 Decembrie nr. 21, județul Vaslui, cod înregistrare fiscală 4539912 și nu D.A.P.P.C Bcu sediul în Bstr. ---- nr.1, jud Vaslui, cod înregistrare fiscală 18271460, furnizori fiind E-ON , Romtelecom. S.C. Vodafone, S.C. Silvesrom SRL B, etc.;

- deducerea eronată a taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei în baza unor facturi fiscale emise de neplătitori de taxă pe valoarea adăugată;

- deducerea eronată a taxei pe valoarea adăugată în sumă de X4 lei din factura fiscală nr. 4147424/07.11.2007 emisă de PDR cu cod fiscal --- reprezentând băuturi alcoolice.

Având în vedere documentele prezentate de contribuabil, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar de plată taxa pe valoarea adăugată în sumă S1 lei, au respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă S lei, și au stabilit taxă pe valoarea adăugată suplimentară rămasă de plată în sumă de S2 lei.

Din documentele prezentate de petentă cu adresa ./09.03.2012, înregistrată la DGFP sub nr. ./09.03.2012, ca răspuns la adresa Compartimentului Soluționare Contestații nr. ./7/06.03.2012 se reține că:

- D.A.P.P.C B s-a înființat de către Municipiul B- Consiliul Local prin H.C.L.M. nr. .../20.12.2005 ca Serviciul public prin reorganizarea Serviciului P., Serviciului C... E.. și A.. P. și a Serviciului C... cu sediul în B, str. ---- nr. ---.

- D.A.P.P.C B a fost înregistrată în Registrul de stat la nr..../05.01.2006 și din data de 01.01.2007 a fost înregistrată în scopuri de TVA atribuindu-i-se codul de înregistrare RO.....

- Prin protocolul de predare primire nr. ./30.12.2005 Consiliul local B a predat către D.A.P.P.C B un număr de 8 puncte termice (Gospodăria anexă str. ---- nr. ---; Reparații cântare, Stadion F...-str. A.. nr. ---, Piața Mică str. .. nr. . C..., str. C.. nr. ---, Centru de afaceri , str. .. nr. ---5 și G. anexă- sere str. ..nr. .).

- Prin H.C.L.M. B nr. .../26.10.2007 s-a aprobat administrarea „Incubatorului și C.i de C.A. T ” B de către D.A.P.P.C B;

- prin H.C.L.M. nr. ./28.10.2009 s-a aprobat transmiterea în administrare de către serviciul public „ D.A.P.P.C B” a unor imobile aparținând domeniului public al Municipiului B:

- Teren și clădiri „Stadion Municipal B”;

- Teren pentru extindere baze sportive;

- Teren și clădire Cinematograful --;

- Teren și clădire Baie Publică;

În speță, pentru a contura starea de fapt fiscală, trebuie evidențiat în primul rând, modul de derulare a gestiunii serviciilor publice și implicit a respectării prevederilor legislației specifice în domeniu, corelat cu aplicarea legislației fiscale privind taxa pe valoarea adăugată.

În drept, Legea nr. 326/2001 privind serviciile publice de gospodărie comunală, cu modificările și completările ulterioare, stabilește cadrul juridic unitar privind înființarea, organizarea, monitorizarea și controlul funcționării serviciilor publice de

gospodrie comunală, astfel:

„Art. 2

(1) Serviciile publice de gospodărie comunală reprezintă ansamblul activităților și acțiunilor de utilitate și de interes local, desfășurate sub autoritatea administrației publice locale, având drept scop furnizarea de servicii de utilitate publică, prin care se asigură:

.....

i) administrarea domeniului public.

(2) În funcție de necesități, prin hotărâre a consiliului județean, respectiv prin hotărâre a consiliului local, se pot înființa și alte servicii publice de gospodărie comunală, având ca obiect alte activități decât cele prevăzute la alin. (1).

(3) Domeniile menționate la alin. (1) și (2) vor fi detaliate prin legi speciale sau prin hotărâri ale Guvernului, după caz.

(4) La organizarea, funcționarea și dezvoltarea serviciilor publice de gospodărie comunală interesul general al cetățenilor este prioritar.

„Art. 3

(1) Serviciile publice de gospodărie comunală se realizează prin intermediul unui ansamblu de construcții, instalații tehnologice, echipamente funcționale și dotări specifice, denumite în continuare sisteme publice de gospodărie comunală; aceste sisteme fac parte integrantă din infrastructura edilitară a localităților.

(2) Sistemele publice de gospodărie comunală, inclusiv terenurile aferente, fiind de folosință, interes sau utilitate publică, aparțin, prin natura lor sau potrivit legii, domeniului public și/sau privat al unităților administrativ-teritoriale.

La art. 9 din același act normativ legiuitorul a prevăzut că:

“ART. 9

(1) Serviciile publice de gospodărie comunală sunt realizate de operatori furnizori/prestatori de servicii publice locale de gospodărie comunală specializați, care pot fi:

a) compartimente de specialitate din aparatul propriu al consiliilor locale, autorizate în condițiile legii de către autoritățile naționale de reglementare sau de către autoritatea administrației publice locale, pentru activitățile care nu intră în competența autorității naționale de reglementare;

b) agenți economici atestați în condițiile prezentei legi de către autoritățile naționale de reglementare sau de către autoritatea administrației publice locale, pentru activitățile care nu intră în competența autorității naționale de reglementare.” și la art. 12

“(1) Autoritățile administrației publice locale au competență exclusivă cu privire la înființarea, organizarea, coordonarea, monitorizarea și controlul funcționării serviciilor publice de gospodărie comunală, precum și la crearea, administrarea și exploatarea bunurilor proprietate publică din infrastructura edilitară a unităților administrativ-teritoriale.

ART. 13

(1) În exercitarea competenței și a responsabilității autoritățile administrației publice locale au următoarele obligații față de utilizatorii serviciilor publice de gospodărie comunală:

a) delegarea gestiunii, respectiv gestiunea directă a serviciilor publice de gospodărie comunală, pe criterii de competitivitate și eficiență managerială;

ART. 15

Organizarea, conducerea, administrarea, gestionarea, coordonarea și controlul funcționării serviciilor publice de gospodărie comunală sunt atribuții ale autorităților administrației publice locale.

ART. 16

(1) Gestiunea serviciilor publice de gospodărie comunală se poate organiza în

următoarele modalități:

a) gestiune directă;

b) gestiune indirectă sau gestiune delegată.

(2) Alegerea formei de gestiune a serviciilor publice de gospodărie comunală se face prin hotărâre a autorităților administrației publice locale, în funcție de natura serviciului, de interesele actuale și de perspectivă ale unităților administrativ-teritoriale, precum și de mărimea și complexitatea sistemelor publice de gospodărie comunală.

ART. 17

(1) În cadrul gestiunii directe autoritățile administrației publice locale își asumă nemijlocit toate sarcinile și responsabilitățile privind organizarea, conducerea, administrarea și gestionarea serviciilor publice de gospodărie comunală.

(2) Gestiunea directă se realizează prin compartimente specializate organizate în cadrul aparatului propriu al consiliului local, autorizate conform prevederilor art. 9 alin. (1) lit. a).

(3) Desfășurarea activităților specifice fiecărui serviciu public de gospodărie comunală, organizat și exploatat în sistemul gestiunii directe, se face pe baza unui regulament de organizare și funcționare. Regulamentul de organizare și funcționare se elaborează de compartimentul specializat și se aprobă de consiliul local.

Totodată, art. 8 din O.G nr. 71 din 29 august 2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, stipulează:

(1) În cadrul aparatului propriu al consiliilor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și sectoarelor municipiului București, al consiliilor județene și/sau al Consiliului General al Municipiului București se pot înființa și organiza compartimente distincte, specializate, având ca obiect de activitate administrarea și exploatarea domeniului public și privat al unităților administrativ-teritoriale.

Astfel, în temeiul Legii privind serviciile publice de gospodărie comunală nr. 326/2001 și a O.G. nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, s-a adoptat H.C.L.M. B nr. ---/20.12.2005, prin care s-a aprobat înființarea în cadrul aparatului propriu al C.L. Ba Serviciului Public „D.A.P.P.C B” înregistrat în Registrul de Stat la nr. ---/05.01.2006.

Având în vedere prevederile legislative în domeniul serviciilor publice (Legea 326/2001, OG.71/2002), constituirea D.A.P.P.C B precum și modul de derulare a operațiunilor și tranzacțiilor desfășurate de aceasta, se reține că:

- Organizarea, conducerea, administrarea, gestionarea și controlul funcționării serviciilor publice de gospodărie comunală sunt atribute ale autorităților administrației publice locale, în speță Consiliul Local al Municipiului B, încredințate conform legii pentru gestionare Serviciului public intern „D.A.P.P.C B” în calitate de operator de servicii, publice pentru care Primăria (C.L.) asigură mijloacele financiare (art. 7 din HCL nr. .../2005).

- Bunurile aflate în administrare, sunt bunuri care fac parte din domeniul public al municipiului B și sunt destinate realizării unor servicii publice.

Aplicarea legislației fiscale privind taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile în cauză, derulate de D.A.P.P.C B în numele între C.L.M. B, se prezintă astfel:

Serviciile publice administrative sunt servicii cu plată și impozabile din punct de vedere al TVA (Capitol III -Constatări fiscale, pct. 3.2 Baza de impunere alineatul al treilea din RIF nr. F VS xx/20.12.2011).

Operațiunile desfășurate de către D.A.P.P.C B în numele Primăriei B **intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată**, pentru că sunt îndeplinite condițiile

prevăzute la Titlul VI "Taxa pe valoarea adăugată", art. 126 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, potrivit căreia în sfera de aplicare a TVA intră „operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată”.

În temeiul art. 127 din Codul fiscal - "este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

Primăria fiind instituție publică nu este persoană impozabilă potrivit art.127(4) din Codul Fiscal care precizează: "instituțiile publice nu sunt persoane impozabile pentru activitățile care sunt desfășurate în calitate de autorități publice, chiar dacă pentru desfășurarea acestor activități se percep cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți, cu excepția acelor activități care ar produce distorsiuni concurențiale [...]".

Instituțiile publice, conform alin. (5) și (6) al aceluiași articol de lege "sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în calitate de autorități publice, dar care sunt scutite de taxă, conform art. 141 precum și pentru următoarele activități:

- a) telecomunicații;
- b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific și altele de aceeași natură;
- c) transport de bunuri și de persoane;
- d) servicii prestate în porturi și aeroporturi;
- e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;
- f) activitatea târgurilor și expozițiilor comerciale;
- g) depozitarea;
- h) activitățile organismelor de publicitate comercială;
- i) activitățile agențiilor de călătorie;
- j) activitățile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante și alte localuri asemănătoare;
- k) operațiunile posturilor publice de radio și televiziune".

Potrivit prevederilor legale invocate, aceste operațiuni sunt ale Primăriei în calitate de autoritate publică.

Totodată, conform prevederilor generale referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA art. 154 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal stipulează:

“ART. 154

(1) Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 și 153[^]1, are prefixul "RO", conform Standardului internațional ISO 3166 - alpha 2.

(3) Departamentele unei instituții publice se pot înregistra pentru scopuri de TVA, dacă pot fi considerate ca parte distinctă din structura organizatorică a instituției publice, prin care se realizează operațiuni impozabile.

În acest sens se reține că serviciul public "D.A.P.P.C B" din cadrul Primăriei (C.L.) Ba fost înregistrat în scopuri de TVA începând cu data de 01.01.2007.

Măsura de neacordare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S4 lei aferent achizițiilor destinate serviciilor publice -operațiuni impozabile- a fost stabilită de organele de inspecție fiscală în temeiul prevederilor art. 146 alin. (1) lit. a) și lit. b) pct. 1 din Codul fiscal, potrivit căreia:

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau

serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform [art. 150 alin. \(1\) lit. b\) - g\)](#):

1. să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la [art. 155 alin. \(5\) \[..\]](#)”

Petenta contestă măsura aplicată de organele de inspecție susținând că întrunește condițiile de deducere a taxei deoarece echipa de inspecție fiscală nu a înțeles întregul proces de derulare a activității strict corelat cu Primăria B al cărui serviciu public este D.A.P.C B și lipsa de importanță a inexistenței unui cod (C.U.I.) care identifică entitatea verificată.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 147 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal în ceea ce privește deducerea taxei se precizează:

(1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere este denumită în continuare persoană impozabilă cu regim mixt. Persoana care realizează atât operațiuni pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile [art. 127](#), cât și operațiuni pentru care are calitatea de persoană impozabilă este denumită persoană parțial impozabilă.

(2) Dreptul de deducere a taxei deductibile aferente achizițiilor efectuate de către o persoană impozabilă cu regim mixt se determină conform prezentului articol. Persoana parțial impozabilă nu are drept de deducere pentru achizițiile destinate activității pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă. Dacă persoana parțial impozabilă desfășoară activități în calitate de persoană impozabilă, din care rezultă atât operațiuni cu drept de deducere, cât și operațiuni fără drept de deducere, este considerată persoană impozabilă mixtă pentru respectivele activități și aplică prevederile prezentului articol. În condițiile stabilite prin norme, persoana parțial impozabilă poate solicita aplicarea unei pro-rata speciale în situația în care nu poate ține evidențe separate pentru activitatea desfășurată în calitate de persoană impozabilă și pentru activitatea pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă.

(3) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiții destinate realizării de astfel de operațiuni, se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestora se deduce integral.

[..]”

În speță, se reține că D.A.P.C B a înregistrat în evidențe contabile separate de ale Primăriei B, în baza facturilor emise pe numele acesteia de către diverși furnizori contravaloarea bunurilor și serviciilor achiziționate pentru desfășurarea activității sale și a dedus corespunzător taxa pe valoarea adăugată, achizițiile în cauză fiind destinate operațiunilor sale taxabile (pag. 3/9 a RIF F VS xx/20.12.2011, respectându-se astfel prevederile art.145 alin. (2) și art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

Art. 145

“2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile”;

Art. 146

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie

prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la [art. 155 alin. \(5\)](#);

Coroborând legislația specială în domeniu privind organizarea și funcționarea serviciilor publice cu legislația fiscală privind taxa pe valoarea adăugată, se desprind următoarele:

Referitor la finanțarea cheltuielilor curente de funcționare și exploatare a serviciilor de administrare a domeniului public și privat, art.18 din O.G. nr.71/2002 prevede modul de asigurare al acestora:

“a) din veniturile proprii ale operatorilor sau din bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale, după caz, dacă serviciile de administrare a domeniului public și privat sunt gestionate direct de autoritățile administrației publice locale:

[...].”

Primăria efectuează, **servicii și lucrări publice finanțate de la buget**, care sunt operațiunile ce decurg din atribuțiile acesteia ca autoritate publică locală, operațiuni ce nu intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată și prestațiile încredințate direct D.A.P.P.C care înregistrează venituri impozabile din facturarea serviciilor de administrare precum și cheltuielile aferente acestora, cheltuieli ocazionate de administrarea serviciilor publice.

Operațiunile efectuate de petentă sunt taxabile, iar pentru cheltuielile aferente, D.A.P.P.C are drept de deducere și după caz, de rambursare a taxei pe valoarea adăugată aferente facturilor de cheltuieli.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei se reține, pe de o parte că organul de inspecție fiscală nu a acordat drept de deducere a tva de pe facturi emise de furnizorii de energie electrică, gaz, servicii de telecomunicații, etc. pe numele Primăriei (consiliului local) B CUI --- și nu pe numele petentei CUI RO --- iar pe de altă parte se reține că D.A.P.P.C, din aceste facturi a înregistrat în evidența sa contabilă numai consumurile destinate realizării serviciilor publice care i-au fost încredințate în gestiune directă și a dedus astfel taxa pe valoarea adăugată în sumă de S4 lei contestată.

În concluzie, D.A.P.P.C, înregistrată în scopuri de TVA de la data de 01.01.2007, are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă activității autorizate, constând în administrarea parțială a infrastructurii edilitar - urbane a domeniului public în sumă de S4 lei deoarece la baza înregistrării acestei taxe deductibile au stat facturi emise de furnizori înregistrați ca persoane impozabile din punct de vedere al taxei pe numele instituției publice (Primăria B), din aceste facturi se pot identifica consumurile aferente operațiunilor taxabile efectuate de petentă, contravaloarea prestațiilor și taxa pe valoarea adăugată aferentă au fost achitate de petentă și nu de Primăria B.

Față de cele reținute urmează a se admite contestația pentru acest capăt de cerere.

B. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei aferentă facturilor fiscale provenite de la furnizori neînregistrați ca plătitori de TVA și în sumă de X4 lei aferentă unei facturi fiscale pentru băuturi alcoolice:

cauza supusă soluționării este dacă DGFP Vprin compartimentul Soluționare Contestații se poate pronunța cu privire la legalitatea măsurii stabilite de organul de inspecție fiscală de a exclude de la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă de X2 lei în condițiile în care petenta nu motivează în fapt și în drept cererea sa pentru aceste capete de cerere.

În fapt, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă X lei aferentă facturilor fiscale provenite de la furnizori neînregistrați ca plătitori de TVA și în sumă de X4 lei aferentă unei facturi fiscale pentru băuturi alcoolice înregistrate în jurnalele de cumpărări întrucât D.A.P.P.C Bnu a prezentat documente prin care să justifice exercitarea dreptului de deducere pentru aceste sume, încălcând astfel prevederile. art. 145 alin. (2) lit. a), art. 146 alin. (1) lit a), art. 146 alin. (5) lit. b) și art. 155 alin. (5) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că D.A.P.P.C B nu a prezentat documente care să contrazică și să combată constatările organelor de inspecție fiscale, și deși contestă în întregime decizia de impunere nr. F VS ----/20.12.2011 nu prezintă nici în faza de soluționare a contestației vreun argument de fapt și de drept prin care să justifice dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de X2 lei.

Având în vedere cele mai sus menționate, documentele existente la dosarul cauzei, prevederile legale incidente în cauză, faptul că D.A.P.P.C B nu aduce argumente de fapt și de drept care să combată și să contrazică constatările organelor de inspecție fiscală, în temeiul prevederilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1. lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;” se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de D.A.P.P.C B împotriva Deciziei de impunere nr. F VS nr. ----/20.12.2011 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală V în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F VS xx/20.12.2011 ca urmare a soluționării decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare aferent lunii septembrie 2011 prin care s-a respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de **X2 lei**, din care **suma de X lei** aferentă facturilor fiscale provenite de la furnizori neînregistrați ca plătitori de TVA și **suma de X4 lei** aferentă unei facturi fiscale pentru băuturi alcoolice.

C. Referitor la suma de S3 lei reprezentând accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată, se reține că stabilirea în sarcina contestatului de accesoriile aferente debitului reprezentând taxa pe valoarea adăugată este o măsură accesorie în raport cu debitul conform principiului de drept „*accessorium sequitur principale*”.

Din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr.F VS xx/20.12.2011 se reține faptul că obligațiile fiscale accesorii în sumă totală de **S3 lei**, aferente taxei pe valoarea adăugată rămasă de plată la data de 30.09.2011 sunt constituite din:

-**suma de S5 lei** reprezentând majorări de întârziere calculate pentru perioada 26.04.2007-19.12.2011 și suma de **S6 lei** reprezintă penalități de întârziere **în procent de 15% din suma de S2 lei TVA de plată**, calculate prin Anexa nr. nr. 2 la RIF.

Având în vedere cele mai sus menționate, faptul că prin soluționarea contestației s-a admis contestația pentru suma de S4 lei și s-a menținut ca datorată taxa pe valoarea adăugată în sumă de X2 lei, rezultă ca la data de 30.09.2011 D.A.P.P.C are dreptul la rambursarea sumei de 29.429 lei din suma de S lei TVA solicitată prin decontul lunii septembrie 2011.

În același timp petenta datorează, conform principiului de drept „*accessorium sequitur principale*” și majorări (dobânzi) în sumă de m1 lei și penalități de întârziere la plată în sumă de p1 lei calculate pentru tva în sumă de X2 lei reținută ca datorată de petentă până la data de 25.09.2011 și nu datorează majorările în sumă de m2 lei și penalitățile de întârziere în sumă de p2 lei aferente TVA în sumă de S4 lei pentru care contestația a fost admisă prin prezenta decizie.

D. Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. xx/20.12.2011 cauza supusă soluționării este DGFP V prin Compartimentul Soluționare contestații are competența materială de a soluționa acest capăt de cerere în condițiile în care dispoziția privind măsurile nu se referă la stabilirea de impozite, taxe, contribuții, datorie vamală precum și accesoriile ale acestora și nici la măsura de

diminuare a pierderii fiscale, ci la măsuri în sarcina contribuabilului, neavând caracterul unui titlu de creanță fiscală.

În fapt, prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. --/20.12.2011 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.F VS xx/20.12.2011, organele de inspecție fiscală au dispus petentei măsura înregistrării în evidența contabilă a „taxei pe valoarea adăugată constatată și plata acesteia” contabile

În drept, potrivit art. 205 alin.(1), alin. (3) și alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii.

Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

[...]

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat. ”

iar potrivit art.206 alin.(2) din același act normativ:

“Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emiteră a actului administrativ fiscal.”

De asemenea, potrivit art. 209 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în quantum de până la 3 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală;”

Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1939/2004 pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, la pct. 1 din Anexa X Instrucțiunile de completare a formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, prevede:

“1. Formularul "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului.”

Intrucât măsurile stabilite în sarcina D.A.P.P.C B prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. xx/20.12.2011 nu vizează stabilirea

obligațiilor fiscale ale contestatarii și nici măsura de diminuare a pierderii fiscale fapt pentru care Dispoziția nu are caracterul unui titlu de creanță și nici nu reprezintă un act administrativ fiscal asimilat deciziei de impunere, se reține că soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, Compartimentul Soluționare contestații neavând competența de soluționare a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, potrivit art.209 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, care precizează:

“Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente” coroborat cu pct. 5.3. din OPANAF nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului, declarațiile vamale de punere în liberă circulație etc.”

Prin urmare, pentru acest capăt de cerere, contestația va fi transmisă, spre competență soluționare, Activității de Inspecție Fiscală V- Serviciul Control Financiar în calitate de organ emitent al dispoziției de măsuri contestate.

Referitor la contestația formulată împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F VS xx/20.12.2011:

cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. V se poate pronunța asupra acestui capăt de cerere, în condițiile în care raportul de inspecție fiscală nu reprezintă act administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat.

În drept, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în data de 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, prevede la:

- **art. 205 alin. (1)- ”împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii”;**

- **art. 110 alin .(3) - ”titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală”,**

- **art. 21 alin. (1)- Creanțele fiscale reprezintă drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezultă din raporturile de drept material fiscal”.**

- **art. 41 ”actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale”.**

- **art. 85 alin (1) “impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc:... prin decizie emisă de organul fiscal...”**,

- **art.109 (2): “la finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere”,** decizia de impunere reprezentând actul administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat conform art. 205 alin. (1) din Codul de procedură fiscală.

Art. 86 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat în data de 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare prevede că: **“decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori aceasta modifică baza de impunere”,** iar art. 88 prevede că: **“sunt asimilate deciziei de impunere și următoarele acte administrative fiscale:**

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoare adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

d) procesele-verbale prevăzute la art. 142 alin. (6) și art.168 alin. (2)”.

Potrivit art. 209 alin. (1) lit. a) din același act normativ, direcțiile generale ale finanțelor publice județene unde contestatorii își au domiciliul fiscal pot soluționa doar: “contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrativ fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziția de măsuri ”.

În fapt, D.A.P.P.C contestă Raportul de Inspecție Fiscală nr. F VS xx/20.12.2011 încheiat de A.I.F. din cadrul DGFP Vaslui.

Se reține că, raportul de inspecție fiscală nr. F VS xx/20.12.2011 a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. F VS nr. ---/20.12.2011 care reprezintă titlul de creanță, și a Dispoziției privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. xx/20.12.2011 - act administrativ fiscal asimilat titlurilor de creanță, împotriva cărora se poate formula contestație potrivit articolelor de lege mai sus citate de unde rezultă cu claritate faptul ca raportul de inspecție fiscală nu poate fi contestat.

Dealtfel la pct. 5 Dispoziții finale al Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. F VS --/20.12.2011 și în Dispoziția privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. xx/20.12.2011 emise în baza raportului de inspecție fiscală nr. F VS xx/20.12.2011, se prevede că împotriva celor două acte administrativ fiscale se poate formula contestație potrivit art. 205 și 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care se depune în termen de 30 zile la organul fiscal emitent al deciziei.

Întrucât petenta a formulat contestație împotriva raportului de inspecție fiscală nr. F VS xx/20.12.2011, și conform prevederilor art. 109 coroborat cu art. 209 și art. 205 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în data de 31.07.2007 cu modificările și completările ulterioare, raportul de inspecție fiscală nu este susceptibil de a fi contestat, urmează să fie respinsă contestația referitoare la acest capăt de cerere ca inadmisibilă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul actelor normative invocate în prezenta decizie precum și în baza prevederilor art. 209, art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 5.3, pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE:

Art.1. Respingerea parțială, ca neîntemeiată a contestației formulată de D.A.P.P.C B, str. ----- nr. ---, județul Vîmpotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS ----/20.12.2011 cu privire la **suma de Sr lei** reprezentând:

- **taxă pe valoarea adăugată în sumă de X2 lei;**
- **majorări și penalități de întârziere aferente tva în sumă de mp1 lei;**

Art. 2. Admiterea parțială a contestației formulată de D.A.P.P.C B, str. ----- nr. ---, județul V și anularea parțială a deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS ----/20.12.2011 pentru **suma de Sa lei**, din care:

- **S4 lei - taxă pe valoarea adăugată;**
- **mp2 lei- majorări și penalități de întârziere aferente tva;**

Art. 3. Transmiterea către A.I.F. Vaslui- Serviciul Control financiar spre competentă soluționare a contestației formulată de D.A.P.P.C B, str. ----- nr. ---, județul V împotriva Dspoziției privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. xx/20.12.2011.

Art. 4. Respingerea ca inadmisibilă a contestației formulată de D.A.P.P.C B, str. ---- nr. ---, județul V împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F VS ----/20.12.2011.

Art. 5. Decizia DGFP V nr. 23/19.03.2012 se comunică celor în drept.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, potrivit art. 210 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, republicat în anul 2007 și poate fi atacată potrivit legii, la Tribunalul V în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,